

Uitspraak Landelijke Commissie van Vertrouwenslieden

Uitspraaknr. : 07-03

Datum : 11 september 2007

Partijen : <naam zorgaanbieder>, vertegenwoordigd door <naam voorzitter raad van bestuur>, hierna aangeduid als: de zorgaanbieder of als: de raad van bestuur;

en

de centrale cliëntenraad van <naam zorgaanbieder>, vertegenwoordigd door zijn secretaris, <naam secretaris>, hierna aangeduid als: de centrale cliëntenraad.

Het geschil en het verloop van de procedure

1. Het meningsverschil betreft besluiten over de statutaire regeling van het enquêterecht, de zorg- en dienstverleningsovereenkomst en over het zorg- en begeleidingsplan. De centrale cliëntenraad meent dat deze besluiten onder het verzwaaard adviesrecht vallen en heeft de nietigheid van deze besluiten ingeroepen omdat ze zijn genomen ondanks een negatief advies van de centrale cliëntenraad en zonder dat de zorgaanbieder de besluiten ter toetsing aan de commissie van vertrouwenslieden heeft voorgelegd. De zorgaanbieder vindt dat de centrale cliëntenraad ten onrechte de nietigheid van deze besluiten heeft ingeroepen.

2. De centrale cliëntenraad heeft het geschil in zijn brief van 29 april 2007 voorgelegd aan de Landelijke Commissie van Vertrouwenslieden, hierna aangeduid als: de commissie. De commissie heeft de zorgaanbieder gelegenheid gegeven schriftelijk te reageren op het verzoek. De zorgaanbieder heeft in zijn brief van 21 juni 2007 gebruik gemaakt van deze gelegenheid. De commissie heeft, ter behandeling van het verzoek, op woensdag 27 juni 2007 een hoorzitting gehouden in het hoofdkantoor van de zorgaanbieder. Het samenvattend verslag van de hoorzitting is op 2 juli 2007 aan partijen gestuurd, zij hebben gelegenheid gekregen om op het verslag te reageren. De zorgaanbieder en de centrale cliëntenraad hebben beide van deze gelegenheid gebruik gemaakt, waarna de voorzitter van de commissie het verslag heeft vastgesteld.

3. In deze uitspraak komen de besluiten over het enquêterecht, de zorg- en dienstverleningsovereenkomst en het zorg- en begeleidingsplan achtereenvolgens aan de orde.

Feiten en standpunten van partijen ten aanzien van de besluitvorming over de statutaire regeling van het enquêterecht

4. Artikel 6 Uitvoeringsbesluit WTZi verplicht zorgaanbieders om statutair te regelen dat *'een orgaan dat de cliënten van de instelling vertegenwoordigt'* het recht krijgt om een verzoek tot het houden van een enquête in te dienen bij de Ondernemingskamer van het gerechtshof in Amsterdam. In zijn brief van 17 september 2006 adviseert de centrale cliëntenraad de zorgaanbieder om in de statuten hiertoe een bepaling op te nemen overeenkomstig de voorbeeldtekst uit de brochure *'Goed bestuur in de zorg'*, uitgegeven door het ministerie van VWS. De bedoelde tekst luidt als volgt: *'Bevoegd tot het indienen van een verzoek tot het instellen van een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van een rechtspersoon door de Ondernemingskamer van het gerechtshof te Amsterdam op grond van artikel 345, lid 2 Boek 2 BW is: een orgaan dat de cliënten van de instelling vertegenwoordigt'*. De centrale cliëntenraad kwalificeert zijn advies als een ongevraagd verzwaard advies.

5. In zijn brief van 5 december 2006 schrijft de raad van bestuur aan de centrale cliëntenraad dat de raad van toezicht heeft besloten om in de statuten de volgende bepaling op te nemen:

'1. Tot het indienen van een schriftelijk verzoek bij de Ondernemingskamer van het Gerechtshof te Amsterdam tot het instellen van een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van de stichting, zoals bedoeld in artikel 345 Boek 2 Burgerlijk Wetboek is bevoegd:

een representatieve cliëntenvereniging die:

- a. cliënten van één of meer van de zorgorganisaties van de stichting onder haar leden telt;*
- b. ten minste twee jaar rechtspersoonlijkheid met volledige rechtsbevoegdheid bezit, en*
- c. krachtens haar statuten in het bijzonder de belangen van de doelgroep van de stichting feitelijk behartigt, mits zij heeft voldaan aan het bepaalde in lid 2.*

2. Een cliëntenvereniging zal voorafgaand aan de indiening van het verzoek over deze indiening overleg voeren met:

- de centrale cliëntenraad van de stichting;*

- *de divisieraden van de stichting, en*
 - *de lokale cliëntenraden van de stichting,*
- en dient te beschikken over schriftelijke instemmingsverklaringen van:*
- *de centrale cliëntenraad van de stichting;*
 - *de divisieraden van de stichting, en*
 - *de lokale cliëntenraden van de stichting,*
- die met een meerderheid van ten minste drie / vierde van hun leden moeten hebben besloten dat zij instemmen met het indieningsverzoek.*

3. *Een verzoek tot het instellen van een onderzoek zoals bedoeld in artikel 345 Boek 2 Burgerlijk Wetboek kan niet worden ingediend ter zake van klachten of besluiten of andere aangelegenheden waarvoor wetten zoals de Wet Medezeggenschap Cliënten Zorginstellingen, de Wet Klacht-recht Cliënten Zorgsector of de Wet Bijzondere Opnemingen in Psychiatrische Ziekenhuizen een klachten-, advies-, instemmings- of beroeps-regeling dan wel procedure kennen’.*

De raad van bestuur stelt zich op het standpunt dat het besluit over de toekenning van het enquêterecht niet onder het verzwaard adviesrecht van de centrale cliëntenraad valt.

6. De centrale cliëntenraad maakt in zijn brief van 23 december 2006 bezwaar tegen deze gang van zaken. De bezwaren betreffen toekenning van het enquêterecht aan een ‘cliëntenvereniging’, omdat deze formulering cliëntenraden uitsluit, en de voorwaarden waaraan een cliëntenvereniging moet voldoen om een enquêteverzoek in te kunnen dienen. Deze maken het feitelijk bijna onmogelijk om een enquêteverzoek in te dienen. Daarnaast vindt de cliëntenraad dat de raad van bestuur hem ten onrechte geen verzwaard advies heeft gevraagd. De cliëntenraad roept daarom de nietigheid in van het besluit tot statutenwijziging.

7. De raad van bestuur stelt zich in zijn brief van 1 maart 2007 aan de centrale cliëntenraad opnieuw op het standpunt dat het besluit niet onder het verzwaard adviesrecht valt. In de overlegvergadering van 13 maart 2007 wordt dit onderwerp besproken. De raad van bestuur zet zijn standpunt nogmaals uiteen in een brief aan de centrale cliëntenraad van 22 maart 2007. De centrale cliëntenraad besluit vervolgens het geschil voor te leggen aan de commissie.

8. Tijdens de hoorzitting hebben partijen hun standpunten nader toegelicht. De centrale cliëntenraad heeft in het bijzonder bezwaar gemaakt tegen het onderdeel van de statutaire regeling op grond waarvan de organisatie, die een enquête-

verzoek overweegt, dat pas mag indienen nadat iedere cliëntenraad met gekwalificeerde meerderheid besloten heeft om dat verzoek te steunen. Dit maakt het indienen van een enquêteverzoek naar de mening van de centrale cliëntenraad praktisch onmogelijk. De centrale cliëntenraad heeft in dit verband gewezen op informatie van de website van het ministerie van VWS. In een vraag-en-antwoordrubriek komt aan de orde of in de statuten nadere eisen kunnen worden gesteld aan het uitoefenen van het enquêterecht. Het antwoord luidt: *'Het is dan ook niet de bedoeling dat beperkende, aanvullende eisen worden gesteld, zoals een bepaald aantal handtekeningen van cliënten, een orgaan met volledige rechtsbevoegdheid of een orgaan dat al een bepaalde periode bestaat. Ook is het niet de bedoeling dat in de statuten het onderwerp van onderzoek aan beperkingen wordt gebonden. Zolang er sprake is van een vermoeden van wanbeleid, moet het mogelijk zijn een verzoek tot een enquête in te dienen, ook al zijn er andere juridische procedures mogelijk'*. De raad van bestuur heeft te kennen gegeven de cliëntenraden niet met het enquêterecht te willen belasten, maar wel hun betrokkenheid bij een eventueel enquêteverzoek te willen waarborgen door te bepalen dat een organisatie die een enquêteverzoek wil indienen hun steun nodig heeft. Hij meent hiermee in de geest van de Wmcz te hebben gehandeld.

De raad van bestuur heeft verklaard dat binnen de organisatie, die de zorgaanbieder in stand houdt, negentig cliëntenraden, twee divisiecliëntenraden en een centrale cliëntenraad functioneren. De organisatie die een enquêteverzoek overweegt, heeft dus de gekwalificeerde instemming nodig van 93 raden. Het is de raad van bestuur niet bekend of een cliëntenorganisatie bestaat die aan de statutaire eisen voldoet en bovendien bereid is om zonodig een enquêteverzoek in te dienen na de steun van alle cliëntenraden verworven te hebben.

Beoordeling

9. De centrale cliëntenraad meent dat het verzwaard adviesrecht van toepassing is op het bestreden besluit omdat het besluit een onderwerp betreft zoals bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel l Wmcz (vaststelling of wijziging van de regeling van de cliëntenraad en andere voor cliënten geldende regelingen) dan wel een onderwerp betreft zoals bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel j Wmcz (de systematische bewaking, beheersing of verbetering van de kwaliteit van de aan cliënten te verlenen zorg).

10. De commissie neemt bij de beoordeling van het standpunt van de cliëntenraad in aanmerking dat in de parlementaire geschiedenis van de Wet toelating zorginstellingen de vraag aan de orde is geweest of het besluit tot toekenning van

het enquêterecht onder het adviesrecht van de cliëntenraad valt. De minister schreef hierover het volgende:

‘Het toekennen van de bevoegdheid tot enquêteverzoek betreft de inrichting van de bestuursstructuur van een zorginstelling. Voor zorginstellingen, zijnde stichtingen, gelden de regels van het Burgerlijk Wetboek en de transparantie-eisen WTZi. Hier is het adviesrecht van de cliëntenraad niet op van toepassing’. En vervolgens: *‘Bij goed bestuur hoort dat de inrichting van de bestuursstructuur, zoals ook vastgelegd in de zorgbrede governancecode, gebeurt in goed overleg met de stakeholders, zoals de cliëntenvertegenwoordiging’* (Eerste Kamer, vergaderjaar 2005-2006, 27 659, nr. K, blz. 12).

11. Het standpunt van de cliëntenraad dat het besluit een besluit betreft zoals bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel j Wmcz lijkt gebaseerd te zijn op de veronderstelling dat ieder besluit dat gevolgen kan hebben voor de kwaliteit van zorg onder de genoemde omschrijving valt. Aan de parlementaire geschiedenis van de Wmcz ontleent de commissie de volgende toelichting op deze bepaling: *‘Bij de systematische bewaking, beheersing en verbetering van de kwaliteit gaat het, kort gezegd, om de invoering en toepassing van zogenoemde kwaliteits-systemen. Een kwaliteitssysteem is een stelsel van vastgelegde eisen, regels en procedures dat tot doel heeft te verzekeren dat de zorg- en dienstverlening aan de gestelde eisen voldoet en blijft voldoen. Daarvan maakt deel uit een systematische verzameling en registratie van gegevens over de kwaliteit van de verleende zorg of diensten, het aan de hand van deze gegevens systematisch toetsen of de zorg- en dienstverlening verlening van verantwoord niveau is en ten slotte - indien nodig - het aanpassen van de zorg- en dienstverleningsprocessen’* (Eerste Kamer, vergaderjaar 1994 - 1995, 23 041, nr. 31B, blz. 4).

De commissie concludeert dat een besluit over toekenning van het enquêterecht geenszins betrekking heeft op het hier bedoelde onderwerp.

12. Het besluit over de statutaire regeling van het enquêterecht is evenmin *‘een voor cliënten geldende regeling’*, zoals bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel l Wmcz. In eerdere uitspraken van de commissie en haar voorgangers is een voor cliënten geldende regeling gedefinieerd als een besluit dat de wederzijdse rechten en plichten van zorgaanbieder en de cliënten ten opzichte van elkaar bepaalt. Een besluit over toekenning van het enquêterecht heeft geen betrekking op de rechten en plichten tussen de zorgaanbieder en de cliënten en houdt dan ook naar het oordeel van de commissie geen voor cliënten geldende regeling in.

13. De centrale cliëntenraad stelt zich ten slotte op het standpunt dat het besluit een wijziging inhoudt van *'de regeling, bedoeld in artikel 2, tweede lid'* zoals bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel 1 Wmcz. Die regeling betreft onder meer de samenstelling van de cliëntenraad en de faciliteiten waarover de cliëntenraad kan beschikken. In de praktijk wordt de regeling doorgaans aangeduid als het besluit tot instelling van de cliëntenraad of kortweg als *'het instellingsbesluit'*. De centrale cliëntenraad vindt dat het besluit over het enquêterecht een wijziging van de taak van cliëntenraden inhoudt in die zin dat cliëntenraden in het vervolg geacht worden zich in voorkomende gevallen uit te spreken over de wenselijkheid dat een enquête wordt gehouden en meent dat dit feitelijk een wijziging van het instellingsbesluit inhoudt. De commissie ziet echter niet in waarom dit onderwerp in het instellingsbesluit zou moeten worden opgenomen. De taak van cliëntenraden wordt daarin immers niet geregeld. De Wmcz geeft cliëntenraden in algemene zin de taak om de gemeenschappelijke belangen van de cliënten te behartigen. Deze taak kan op vele manieren vorm krijgen, ook door zich in het kader van de onderhavige regeling uit te spreken over de vraag of een enquêteverzoek gerechtvaardigd is. Het besluit betreft derhalve geen wijziging van het instellingsbesluit.

14. Nu het besluit tot toekenning van het enquêterecht naar het oordeel van de commissie evenmin als één van de andere onderwerpen die onder het verzwaard adviesrecht vallen gekwalificeerd kan worden, concludeert de commissie dat de cliëntenraad ten onrechte een beroep op de nietigheid van dit besluit heeft gedaan en dit beroep derhalve geen effect heeft.

15. Ten overvloede vermeldt de commissie dat haar oordeel uitsluitend betrekking heeft op de toepassing van de Wmcz. De commissie beoordeelt derhalve niet of de wijze waarop het enquêterecht door de zorgaanbieder is vorm gegeven voldoet aan het Uitvoeringsbesluit WTZi. De Inspectie voor de Gezondheidszorg is belast met het toezicht op de naleving van de betreffende bepaling uit dit uitvoeringsbesluit. Voor een oordeel over de vraag of de voorwaarden, die de zorgaanbieder aan het indienen van een enquêteverzoek stelt, de uitoefening van het enquêterecht te zeer beperken, zal de centrale cliëntenraad zich derhalve tot de Inspectie voor de Gezondheidszorg moeten wenden.

Feiten en standpunten van partijen ten aanzien van de besluitvorming over de zorg- en dienstverleningsovereenkomst

16. De zorgaanbieder heeft in 2003, met instemming van de centrale cliëntenraad, een zorg- en dienstverleningsovereenkomst geïntroduceerd. In 2006 treft de zorgaanbieder voorbereidingen om voor een HKZ-certificaat in aanmerking te

komen. Eén van de eisen, waaraan voldaan moet zijn, is dat met betrekking tot iedere cliënt een ondertekende zorg- en dienstverleningsovereenkomst aanwezig moet zijn. De raad van bestuur informeert de centrale cliëntenraad in zijn brief 30 augustus 2006 over de maatregelen die genomen moeten worden om aan die eis te voldoen. Bij deze brief voegt de raad van bestuur ter kennisname een exemplaar van de zorg- en dienstverleningsovereenkomst die aan de cliënten zal worden voorgelegd. De centrale cliëntenraad constateert dat deze zorg- en dienstverleningsovereenkomst afwijkt van de overeenkomst waarmee de centrale cliëntenraad in 2003 heeft ingestemd. De centrale cliëntenraad verzoekt de zorgaanbieder de tekst aan te passen. De raad van bestuur zegt toe dat alsnog de oorspronkelijke overeenkomst zal worden gebruikt.

17. Om mogelijke misverstanden te voorkomen legt de raad van bestuur de stukken, die aan de cliënten zullen worden voorgelegd, voor aan de centrale cliëntenraad met het verzoek daarover een verzwaard advies uit te brengen. De centrale cliëntenraad antwoordt in een brief waarin hij verschillende opmerkingen maakt over de stukken. De centrale cliëntenraad vermeldt dat deze brief als eerste reactie gezien moet worden, de raad kondigt aan dat hij een advies zal uitbrengen op basis van een aangepaste versie van de documenten waarin zijn opmerkingen zijn verwerkt. De raad van bestuur antwoordt in zijn brief van 15 november 2006 dat alle door de centrale cliëntenraad genoemde punten zijn verwerkt. De raad van bestuur geeft te kennen inmiddels met het gebruik van de zorg- en dienstverleningsovereenkomst gestart te zijn.

18. De centrale cliëntenraad roept in zijn brief van 26 november 2006 de nietigheid in van het besluit om de zorg- en dienstverleningsovereenkomst te gaan gebruiken omdat dit besluit is genomen zonder dat hij in de gelegenheid is gesteld verzwaard advies uit te brengen. In een aparte brief, eveneens van 26 november 2006, brengt de centrale cliëntenraad alsnog verzwaard advies uit. De centrale cliëntenraad noemt hierin vijf aandachtspunten en verzoekt de raad van bestuur deze te verwerken in de stukken en een aangepaste versie aan de centrale cliëntenraad te sturen. De vijf aandachtspunten beschrijft de centrale cliëntenraad als volgt:

1. *Op het formulier zdo moet - als het een meerderjarige wilsonbekwame cliënt betreft - worden aangekruist wie hem vertegenwoordigt. De mogelijke vertegenwoordigers staan in een bepaalde volgorde op het formulier. Deze volgorde sluit niet aan bij de Wgbo / Bopz.*
2. *Waar '(wettelijk) staat, moet '(wettelijk)' staan.*

3. *Het formulier noemt de term ‘indicatiebesluit’, volgens de raad moet deze term beschreven worden.*
4. *Het formulier noemt verschillende ‘zorgproducten’. Het is de bedoeling dat aangekruist wordt welke zorgproducten de cliënt afneemt. De raad constateert dat <naam instelling> zogeheten AZR-omschrijvingen hanteert, terwijl CIZ indiceert in functies. De vraag is hoe <naam instelling> indicaties vertaalt in AZR-omschrijvingen en of <naam instelling> een overzicht heeft van de zorg- en dienstverlening per zorgproduct.*
5. *De raad constateert dat het formulier wel ruimte biedt om in te vullen wanneer de zdo is aangegaan, maar niet voor welke termijn dat is gebeurd’.*

19. De raad van bestuur reageert in een brief van 2 december 2006. Daarin stelt hij zich op het standpunt dat de zorg- en dienstverleningsovereenkomst niet onder het verzwaaard adviesrecht valt. Hij ziet het advies van de centrale cliëntenraad als een ongevraagd advies en reageert als volgt op de daarin genoemde aandachtspunten:

- ‘1. *de volgorde waarin de vertegenwoordigers op het formulier vermeld zijn is niet relevant;*
2. *de typefout is aangepast;*
3. *de term ‘indicatiebesluit’ is in de plaats gekomen van ‘indicatie’ (die term stond kennelijk in de oude versie);*
4. *de zorgproducten zijn niet gewijzigd ten opzichte van het vorige formulier;*
5. *nu de duur van de overeenkomst niet bepaald is, is de overeenkomst aangegaan voor onbepaalde tijd. Op de versie van het formulier die voor nieuwe cliënten wordt gebruikt zal expliciet worden vermeld dat de overeenkomst voor onbepaalde tijd is aangegaan tenzij anders vermeld is’.*

De centrale cliëntenraad blijft bij zijn standpunt en roept opnieuw de nietigheid in.

20. Tijdens de hoorzitting hebben de raad van bestuur en de centrale cliëntenraad hun standpunten toegelicht. De raad van bestuur heeft verteld dat de introductie van de zorg- en dienstverleningsovereenkomst zonder problemen verloopt en dat inmiddels zo’n 90% van de cliënten een overeenkomst heeft ondertekend. De centrale cliëntenraad heeft benadrukt dat de raad van bestuur zijns inziens procedurele fouten heeft gemaakt. Daarom heeft hij de nietigheid van het besluit ingeroepen. De centrale cliëntenraad vraagt de commissie een uitspraak te doen over de wijze waarop de besluitvorming is verlopen. Of de centrale cliëntenraad wil bereiken dat alle inmiddels ondertekende overeenkomsten worden vervangen

door nieuwe overeenkomsten, waarover de centrale cliëntenraad een positief advies heeft gegeven, laat de raad in het midden. De raad laat het aan de commissie over om te bepalen welke gevolgen de nietigheid heeft.

Beoordeling

21. Voor de beoordeling van de vraag of de centrale cliëntenraad terecht de nietigheid van dit besluit heeft ingeroepen, is in de eerste plaats bepalend of het besluit onder het verzwaard adviesrecht valt. De commissie neemt daarbij in aanmerking dat de zorgaanbieder in zijn adviesaanvraag van 30 augustus 2006 zelf expliciet stelt dat de zorg- en dienstverleningsovereenkomst onder het verzwaard adviesrecht valt. Het past dan niet om in een later stadium het standpunt in te nemen dat dat niet het geval is. De commissie gaat er dan ook vanuit dat het verzwaard adviesrecht van toepassing is omdat de zorgaanbieder dit heeft toegezegd aan de centrale cliëntenraad.

22. De raad van bestuur heeft de centrale cliëntenraad in zijn brief van 15 november 2006 laten weten dat de zorg- en dienstverleningsovereenkomst in gebruik is genomen. De adviesprocedure was op dat moment echter nog niet afgerond. Immers de centrale cliëntenraad had nog geen advies uitgebracht, maar slechts een eerste reactie op het voorgenomen besluit gegeven. De centrale cliëntenraad heeft vervolgens in zijn brief van 26 november 2006 de nietigheid ingeroepen. De commissie constateert dat de centrale cliëntenraad, binnen een maand nadat hij van het besluit op de hoogte is gesteld, schriftelijk de nietigheid heeft geroepen en derhalve voldaan heeft aan de eisen die de Wmcz stelt aan een beroep op nietigheid.

23. Uit het voorgaande zou in de regel volgen dat het beroep op nietigheid correct is gedaan en derhalve het beoogde effect heeft. In dit geval oordeelt de commissie echter anders.

De ratio van de mogelijkheid om een beroep op de nietigheid van een besluit te kunnen doen, is dat cliëntenraden zich daardoor de mogelijkheid kunnen verschaffen om alsnog betrokken te worden bij besluitvorming waarbij zij ten onrechte niet betrokken waren. In dit geval is de centrale cliëntenraad volledig betrokken bij de besluitvorming. De zorg- en dienstverleningsovereenkomst stemt overeen met de overeenkomst waarover de centrale cliëntenraad in 2003 een positief advies heeft uitgebracht, op de aandachtspunten uit het advies van de centrale cliëntenraad heeft de raad van bestuur naar behoren gereageerd.

Het is de commissie niet duidelijk geworden welk inhoudelijk bezwaar de centrale cliëntenraad heeft tegen de zorg- en dienstverleningsovereenkomst die de raad van bestuur in gebruik heeft genomen. Gelet op het voorgaande oordeelt de commissie

dat de centrale cliëntenraad in strijd handelt met de redelijkheid en billijkheid die cliëntenraden en zorgaanbieders ten opzichte van elkaar in acht hebben te nemen door een beroep op de nietigheid van het besluit te doen. De commissie oordeelt derhalve dat het beroep op de nietigheid geen effect heeft, zodat het besluit tot vaststelling van de zorg- en dienstverleningsovereenkomst in stand is gebleven.

Feiten en standpunten van partijen ten aanzien van de besluitvorming over de zorg- en begeleidingsplan

24. In de discussie over het zorg- en begeleidingsplan worden onderscheiden, het zogeheten zorg- en begeleidingsplan-kort (hierna aangeduid als: zbp-kort) en het format zorg- en begeleidingsplan. Tijdens de hoorzitting bleek dat de besluitvorming over het format zorg- en begeleidingsplan nog niet is afgerond. De commissie zal dit onderwerp derhalve verder buiten beschouwing laten. Het zbp-kort is een formulier waarop zogeheten SMART-doelstellingen ten aanzien van de behandeling van een cliënt worden vermeld. Met het formuleren van deze doelstellingen beoogt de zorgaanbieder te voldoen aan eisen die in het kader van de certificatie worden gesteld. Dit formulier is gevoegd bij de brief van 23 augustus 2006, waarin de raad van bestuur verzwaard advies vraagt over een aantal stukken. De centrale cliëntenraad heeft naar aanleiding van deze adviesaanvraag een brief gestuurd waarin hij opmerkingen maakt over de verschillende stukken, waaronder ook het zbp-kort. De centrale cliëntenraad ziet deze brief als een eerste reactie, niet als een advies. In zijn brief van 17 november 2006 reageert de raad van bestuur met de mededeling dat de opmerkingen zijn verwerkt en dat het zbp-kort inmiddels in gebruik is genomen. In zijn brief van 26 november 2006 roept de cliëntenraad de nietigheid in van het besluit om zbp-kort te gaan gebruiken. In zijn brief van 5 december 2006 stelt de raad van bestuur zich op het standpunt dat zbp-kort niet onder het verzwaard adviesrecht valt.

Beoordeling

25. De commissie constateert dat het zbp-kort een formulier is waarop gegevens betreffende een cliënt kunnen worden ingevuld en waarop wordt aangegeven welke doelen de zorgaanbieder en de cliënt willen bereiken met de behandeling. Van *'een voor cliënten geldende regeling'* is sprake als de rechten en plichten van de cliënten en de zorgaanbieder ten opzichte van elkaar worden bepaald. Het begrip 'regeling' impliceert gelding ten aanzien van meerdere cliënten. Nu zbp-kort voorziet in afspraken met individuele cliënten is geen sprake van een voor cliënten geldende regeling.

De commissie constateert verder dat de raad van bestuur in zijn brief van 23 augustus 2006 expliciet noemt ten aanzien van welke documenten hij verzwaard advies vraagt, zbp-kort is niet als zodanig genoemd, zodat de raad van bestuur

evenmin op basis van een toezegging of onderlinge afspraken gehouden was het verzwaard advies te vragen over het zbp-kort.

Nu het besluit tot vaststelling van zbp-kort niet onder het verzwaard adviesrecht valt, heeft het beroep dat de centrale cliëntenraad heeft gedaan op de nietigheid daarvan geen effect.

Oordeel

Het bovenstaande leidt de commissie tot het volgende oordeel:

Het besluit over toekenning van het enquêterecht valt niet onder het verzwaard adviesrecht. De centrale cliëntenraad heeft derhalve ten onrechte een beroep op de nietigheid van dit besluit gedaan. Dit beroep heeft derhalve geen effect.

Het besluit tot vaststelling van de zorg- en dienstverleningsovereenkomst valt onder het verzwaard adviesrecht. Gelet op de specifieke omstandigheden van dit geval handelt de centrale cliëntenraad in strijd met de redelijkheid en billijkheid die de centrale cliëntenraad en de zorgaanbieder ten opzichte van elkaar in acht hebben te houden door een beroep te doen op de nietigheid van het besluit tot vaststelling van de zorg- en dienstverleningsovereenkomst. Dit beroep heeft derhalve geen effect.

Het besluit tot vaststelling van de verkorte versie van het zorg- en begeleidingsplan valt niet onder het verzwaard adviesrecht. De centrale cliëntenraad heeft derhalve ten onrechte een beroep op de nietigheid van dit besluit gedaan, dat beroep heeft derhalve geen gevolg.

Deze uitspraak is vastgesteld door de voorzitter van de LCvV, de heer mr. J.L.P.G. van Thiel en de leden de heer M.A. Aardema en de heer mr. J.A. Heeren.

Utrecht, 11 september 2007

mr. J.L.P.G. van Thiel,
voorzitter

mr. K.R. van Dijk,
secretaris